

František Hrubín: *Krajina rodu*

Pod nebem, šťastné písni zapřeným,
stoupá z duši útlý dým naděje,
zde ležíš, země, a před okem mým
píšeš svůj stesk z nebeské koleje.

Do plodů vkládá trpkost příjemnou
míza, již zakřikli a konejší.
Tvou hlínu drazí mrtví v prstech mnou,
je lehčí každým dnem a jemnější.

(ze sb. *Zpíváno z dálky*, 1933)